

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.050/2021/11.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a dr. Gyurkovics Bence ügyvéd (cím11) által képviselt Felperes1 (Cím2) felperesnek Dr. Nagy Ügyvédi Iroda (Cím3, eljáró ügyvéd: dr. Nagy Péter) által képviselt Alperes1 (Cím3) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2021. július 2-án hozott 72.M.70.033/2020/56. számú ítéletével szemben a felperes által 57. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 170.878 (százhetvenezer-nyolcszázhetvennyolc) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a 430.560 (négy százharmincezer-ötszázhatvan) forint feljegyzett másodfokú illeték állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást tekintette irányadónak. A felperes 1995. október 9-étől létesített alperesi jogelőddel határozatlan idejű munkaviszonyt darus munkakörben. Felperes közvetlen felettese tanú5 volt. 2004-től a felperes a Szervezet1 elnevezésű szakszervezet tagja lett, amely szervezet a Szakszervezet1 tagja. 2005. június 23-tól a szakszervezet független tisztségviselőjének, 2010-től alelnökének, 2013. július 26-ától elnökének választották. A szakszervezet székhelyirodája az alperes területén belül volt megtalálható. 2005. június 23-tól a felperes maga határozhatta meg szabadságkivételének időpontját. tanú5nak a szabadságot nem kellett engedélyezni, jóváhagyni. A szabadságos tömbben kiírt szabadságot a felperes és tanú5 írta alá. A felperest 2019. évben 41 nap szabadság illette meg, melyből 2019. október 14-15-én két nap szabadságot írt ki. 2008. december 15-től hatályos munkaszerződés értelmében a felperes munkarendje állandó délelőtti volt, a felperes teljes munkaidejében kizárólag szakszervezeti tevékenységet látott el. A felperes 2019. február 7-én az alperes részére tájékoztatást adott, amely szerint a szakszervezet keretein belül teljes munkaidőben kedvezményben ő és tanú2 részesült.

[2] Az alperesnél peridőszakban hatályos kollektív szerződés (a továbbiakban: KSZ) 3.8.1. b.) pontja alapján az alperes területére alkoholos állapotban történő belépés – céltól függetlenül – a jogviszony megszüntetését eredményezi azonnali hatályú felmondással. Az alperesi területére beléptetőkártárával lehetett belépni. Az alperes a területén lévő gyárkapuknál a rendészeti szolgálaton keresztül szűrőpróba-szerű alkoholszondás ellenőrzést végzett, melynek eredményéről jegyzőkönyvet vett fel. Abban az esetben, ha a munkavállaló alkoholos állapotban kívánt a területre belépni, akkor a KSZ fenti pontja alapján az alperes a jogviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntette.

[3] Munkavállalól alperesi munkavállaló 2013. szeptember 27-én az alperes területére 0,12 mg/l légalkoholszint mellett kívánt belépni. Az alperes a belépést megtagadta, vele szemben megrovást alkalmazott. A szankciót kiszabó Név1 figyelmét az alperes felhívta arra, hogy ilyen esetben a munkavállaló jogviszonyát azonnali hatállyal kell megszüntetni, melynek elmaradása kötelezettségszegésnek minősül.

[4] A felperes beléptetőkártárját használva 2019. október 14-én 7 óra körüli időben élettársával, alperesi munkavállaló tanú3val be kívánt lépni az alperes területére, ahol alkoholszondás ellenőrzés alá vetették. A felperes légalkohol szintje 0,14 mg/l értéket mutatott. A felperes az ellenőrzés eredményét nem vitatta, elfogadta, vérvételt nem kívánt. A felperes megbeszélte tanú3val, hogy a délelőtti folyamán felutaznak város1re a szakszervezeti tagok részére biztosított színházjegyekért, majd elhagyta az alperes területét. Ezt követően tanú3 bement dolgozni. A felperes a megbeszéltek szerint 9-10 óra között megjelent az alperesnél, de annak területére nem lépett be, majd tanú3val város1re utaztak. 2019. október 15-én tanú4 biztonsági igazgató az eseményről tájékoztatta tanú8 RMS és HR igazgatót. 2019. október 14-én a KSZ. 3.8.1. b) pontjában megjelölt alkoholos állapot miatt másnap a felperesen kívül még 1 alperesi munkavállalóra vonatkozó azonnali hatályú felmondás, 1 kölcsönzött munkavállalóra vonatkozó kölcsönbeadónak címzett jogviszony megszüntetésére irányuló felhívás és 1 külső vállalkozó munkavállalójára vonatkozó kitiltás történt. 2019. október 15-én tanú8 név2 jelenlétében munkáltatói azonnali hatályú felmondást közölt a felperessel, azonban azt a felperes nem vette át, majd pár óra elteltével átvette. Az azonnali hatályú felmondás indokolása tartalmazta, hogy a felperest 2019. október 14-én az alperesi területre való belépéskor alkoholszondás ellenőrzés alá vonták, amely ellenőrzésének eredménye szerint a felperes légalkoholszintje 0,14 mg/l volt. Az alperes területére alkoholos állapotban belépni, illetve alkoholos állapotban ott tartózkodni tilos. A magatartás a KSZ 3.8.1. b) pontja alapján azonnali hatályú felmondásra okot adó esetnek minősül.

[5] A felperes 2019. november 14-én benyújtott keresetében a jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként kérte a jogviszonya helyreállítását, 9.140.857 forint elmaradt munkabére 2020. június 28-tól járó kamatával terhelt megfizetését és perköltsége a bírósági eljárásban megállapított ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) szerinti megállapítását áfa körbe tartozóan. Hivatkozott arra, hogy 2019. október 14-én szabadságon volt, amikor sem munkavégzési, sem rendelkezésre állási kötelezettség nem terhelte, ezért kötelezettséget sem sértett. Ezen kívül a kötelezettségsértése nem volt jelentős. A szakszervezet irodája az alperes területén található, ő ott kívánta feladatát ellátni. Munkavállalól jogviszonyát az alperes alkoholos állapota ellenére nem szüntette meg, csak megrovást alkalmazott. A jogviszonya ténylegesen azért szűnt meg, mert a munkáltató és a szakszervezet között a kapcsolat megromlott.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte és perköltsége megállapítását az IM rendelet alapján áfával terhelten.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte a felperest 341.757 forint alperesi perköltség megfizetésére, megállapította, hogy a feljegyzett 322.900 forint illeték és 3.000 forint útiköltség az állam terhén marad. Kiemelte, hogy a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, a felperes 2019. október 14-én szabadságon volt-e, illetve, hogy a szabadságon lévő munkavállalóra kiterjed-e a KSZ 3.8.1. b) pontja. Ebben a körben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 8. §-ára, az 52. § (1) bekezdésére, a 78. § (1) bekezdés a) pontjára, a 123. § (5) bekezdés a) és b) pontjaira, a 274. §-ára és a 279. § (3) bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, hogy a felperes nem volt szabadságon, mert azt a felperes nem tudta alátámasztani: szakszervezeti tevékenységét végezte, szabadságot nem vett ki, munkaidő kezdetén jelent meg az alperes területén, a szakszervezet által használt belső szabadságtömb és a munkáltatói szabadságtömb eltérés mutatott, nem vált bizonyítottá, hogy a munkáltató és a szakszervezet között viszony megromlott, ezért vett ki szabadságot a felperes, nem jelezte az ellenőrzéskor, hogy szabadságon van. Ha a felperes szabadságon lett volna, a KSZ hatálya az Mt. 8. §-ában foglaltakkal egyezően akkor is kiterjedt rá, mert céltól függetlenül az alperesi területre történő belépés, illetve a területen tartózkodás alkoholos állapotban a jogviszony azonnali hatályú felmondását eredményezi. A felperes nem vitatta alkoholos állapotát. A munkáltatónál zéró tolerancia volt. Az alperes az alkoholos ellenőrzés során tapasztalt pozitív eredmény esetén a munkavállalók jogviszonyát megszüntette. Munkavállalól jogviszonya azért nem szűnt meg, mert vezetői mulasztás történt. Hivatkozott a KGD2018.31. eseti döntésben írtakra.

[8] A felperes a törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtott be, amelyben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjai alapján elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének történő helytadást kérte akként, hogy kérte a jogviszonya helyreállítását és 2020 november 1-től az ítélet jogerőre emelkedéséig összesen 10.961.400 forint elmaradt munkabére középidő arányos kamatokkal együtt történő megfizetését. Másodlagosan a Pp. 381. §-ára hivatkozva kérte az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Perköltségét a csatolt költségjegyzék alapján kérte megállapítani: elsőfokú perköltségét 269.100 forint + áfa, másodfokú perköltségét 130.000 forint + áfa összegben jelölte meg. Anyagi jogszabálysértésként az Mt. 8. §-át, a 64. § (2) bekezdését, a 78. § (1) bekezdés a) pontját, a 83. § (1) és (3) bekezdéseit, a 277. § (1) bekezdését és a 279. § (3) bekezdését, eljárási szabálysértésként a Pp. 279. § (1) bekezdését és a 237. § (3) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott a BH1993.681., KGD2014.32.,

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte és tévesen értelmezte. A KSZ hatálya nem terjed ki arra a munkavállalóra, akinek nincsen munkavégzési kötelezettsége. Neki nem volt munkavégzési kötelezettsége, mert 2019. október 14-én szabadságon volt. A szabadság tényét bizonyította. Előadta, hogy a szabadság kivételének időpontját maga határozhatta meg, ahhoz előzetes engedélyre nem volt szüksége, az utólagos engedélyezés formális volt. Ez a gyakorlat 14 év fennállt az alperesnél, azt az alperes soha nem kifogásolta. Hivatkozott az Mfv.I.10.387/2001. eseti döntésre. A fentieket igazolta tanú7 tanúvallomása is. Az alperes érdemi ellenkérelemhez csatolta a tanú írásbeli nyilatkozatát, amely a tanúvallomással szemben ellenmondást tartalmazott, mégsem értékelte

ezt az elsőfokú bíróság. A szakszervezeti szabadságengedélyezési tömb csak belső használatra készült, a szabadságok nyomon követésére szolgált, a jelen ügyben nem bírt relevanciával. tanú8nak a felmondás közlése előtt jelezte, hogy szabadságon van. tanú2 szakszervezeti vezető tisztviselőtársa vonatkozásában másként történt a szabadságok igazolása, mert a munkahelyi közvetlen vezetője Név3 volt és köztük más volt a kialakult gyakorlat. A szakszervezet és a munkáltató közötti viszony megromlott, tartott az alperestől, ezért vette ki a szabadságát. tanú2, tanú6, tanú1, tanú3 és tanú5 tanúvallomása is igazolja a szabadság kivételének gyakorlatát. Kiemelte, hogy a szabadság alatt nem csak munkavégzési, hanem rendelkezésre állási kötelezettség sem terhelte, így nem történhetett részéről kötelezettségszegés sem. Az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja kötelezettségszegést szankcionál, ezért munkaviszonyon kívüli magatartásnak nem lehet a jogkövetkezménye, ilyet a KSZ sem írhat elő. Az Mt. 279. § (3) bekezdése és a 8. §-a szerinti ítéleti hivatkozás irreleváns, mert munkaviszonyon kívüli magatartást és ehhez kapcsolódó szankciót a KSZ nem határozhat meg. Kérte a tényállás kiegészítését azzal, hogy 2019. október 14-én szabadságon volt. Előadta azt is, hogy a munkáltató területe és a szakszervezeti székhelye megegyezik, ezért szabadság alatt, a munkaviszonyától függetlenül is jogosult volt belépni a szakszervezet irodájába. Hivatkozott arra, hogy az alperes eltérő mércét alkalmaz, az alperes nem bizonyította, hogy minden esetben ugyanígy járt el, azaz az alkoholszondás-ellenőrzés pozitív eredménye esetén a jogviszonyt azonnali hatállyal szüntette meg. tanú3 és tanú2 tanúvallomások körében kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság azokat kirekesztette, holott csak a bizonyító erejüket kellett volna értékelni, azokat nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni. Az elsőfokú bíróság kizárólag azokat a tanúkat tartotta elfogultnak, akiket ő ajánlott fel bizonyítási eszközként, még alperes által megjelölt tanúkat nem tartotta elfogultnak.

[10] Másodlagosan a Pp. 237. § (3) bekezdésére hivatkozással kiemelte, az elsőfokú bíróság elmulasztotta az anyagi pervezetést, holott figyelmeztetnie kellett volna a feleket arra, hogy a jogszabályt eltérően értelmezi, így azt is vizsgálja, ha a felperes szabadságon van a KSZ hatálya akkor is kiterjed a munkavállalóra. Az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt is sértett akkor, amikor tanú8t tanúként és nem félként hallgatta ki.

[11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, perköltsége megállapítása mellett. Álláspontja szerint a KSZ 3.8.1. b) pontja egyértelműen határoz: az alkoholos állapot az azonnali hatályú felmondást eredményezi, a belépés céljától függetlenül. A felperes nem vitatta alkoholos állapotát. A felperesnek az eljárás során nem a szabadság kivételének általános gyakorlatát kellett volna igazolnia, hanem azt, hogy 2019. október 14-én szabadságon volt. Ezt a felperes nem igazolta, mert a szabadság ezen időpontra nem volt kiírva, a szakszervezeti szabadságostömb a szabadság kivétét nem igazolja. Ráutaló magatartásával azt igazolta, hogy munkavégzés céljából lépett be az alpereshez. Ezt alátámasztja saját előadása is. Amennyiben szabadságon is lett volna a felperes, azt megszakította huzamosabb ideig tartó ügyintézés céljából. Az elsőfokú bíróság nem rekesztette ki tanú3 és tanú2 vallomását, de azok nem voltak alkalmasak a felperes állításának alátámasztására, hiszen ellentmondásosak voltak, másrészt a felperessel függő viszonyban állnak a megjelölt tanúk. A KSZ hatálya akkor is kiterjed a felperesre illetőleg a munkavállalókra, ha szabadságon vannak, ugyanis céltól függetlenül a belépés nem engedélyezett alkoholos állapotban. Az alperesnél zéró tolerancia van. A szakszervezet és a munkáltató közötti viszony nem romlott meg, szakmai vita volt köztük. Nem volt semmilyen hátrányos intézkedés, fenyegetés felperessel szemben. Az azonnali hatályú felmondás

tényleges oka az alkoholos belépés volt. tanú8t helyesen az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta meg.

[12] A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

[13] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp.) 379. §-ában és 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel. Az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésének rendelkezéseit nem sértette meg, a bizonyítékokat okszerűen értékelte. Hivatkozott anyagi jogszabályokat helyesen értelmezte és alkalmazta.

[14] A másodfokú bíróság vizsgálta a Pp. 237. § (3) bekezdése szerinti felperesi eljárási szabálysértésre hivatkozást. Ebben a körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, mert nem merült fel az anyagi pervezetés szükségessége, az azonnali hatályú felmondás az alkoholos állapot miatti belépés indokát tartalmazta és nem a szabadsághoz vagy annak hiányához kapcsolódó kitélt. tanú8 nem az alperes törvényes képviselője, így őt nem félként, hanem helyesen tanúként kellett meghallgatnia az elsőfokú bíróságnak.

[15] A másodfokú bíróság a felperes anyagi jogszabálysértésre hivatkozása körében kiemeli, hogy a felperes nem vitatta, be kívánt lépni az alperes területére, alkoholos állapotban volt, a KSZ 3.8.1. b) pontja előírja, hogy az alkoholos állapotban történő belépés az azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményét vonja maga után, a felperes szabadság alatt is az alperes munkavállalója. A felperes álláspontja, hogy 2019. október 14-én szabadságon volt, amikor nem terhelte rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség, ezért nem történt az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kötelezettségszegés, ilyet a KSZ sem állapíthat meg.

[16] A másodfokú bíróság utal arra, hogy az Mt. 277. § (1) bekezdés a) pontja alapján a KSZ normatív – munkavállalóra közvetlen hatállyal kiterjedő – részében szabályozhatja a munkaviszonyból származó vagy az ezzel kapcsolatos jogot vagy kötelezettséget. A KSZ munkaviszonyra vonatkozó szabály, meghatározott körben jogokat és kötelezettségeket keletkeztet mind a munkáltatóra, mind a munkavállalókra (BH1998. 451.), az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló eseteket meghatározhatja (EBH1999. 47., Mfv.I.10.619/2012/8.). Az Mt. 56. §-a alapján a munkaviszonyból származó kötelezettség vétkes megszegése esetére kollektív szerződés a kötelezettségszegés súlyával arányos hátrányos jogkövetkezményeket állapíthat meg. Ezért a KSZ az ittas állapotban alperesi területre történő belépést és ott tartózkodást szankcionálhatta, annak azonnali hatályú felmondás jogkövetkezménye lehetett.

[17] A munkavállaló munkavégzési kötelezettségéhez kapcsolódik a munkaképes állapot, melynek ellenőrzését szolgáló eljárás az alkoholszondás ellenőrzés. A munkaképes állapot ellenőrzése a munkáltatónak nem csupán jogosultsága, hanem a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 2. § (2) bekezdése alapján kötelessége is (BH2021. 287.).

[18] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a KSZ 3.8.1. b) pontja akként fogalmaz, hogy „rendkívüli felmondásra különösen okot adó esetek a munkavállaló részéről a

bizonyított ittasság.” A felperes tisztségéből adódóan a szakszervezet és munkáltató közötti KSZ tartalmát ismerte. Az alperes a zéró toleranciát a gyakorlatban is folytatta. A gyakorlatról, az alkoholszondás szűrőpróbaszerű ellenőrzésről a felperesnek tudomása volt. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a gyakorlatot nem negligálja Munkavállalól esete, mert ebből az egy esetből önmagában nem lehet következtetni az alperes eltérő értékelésére. A zéró tolerancia gyakorlatát az alperes okiratokkal és tanúvallomásokkal is alátámasztotta, a felperes fenti eseten kívül többre nem hivatkozott (Mfv.I.10.387/2001.).

[19] A felperes saját előadásából következik, hogy munkavégzés céljából (dokumentumok elhozatala: színházjegyre jogosult szakszervezeti taglista elhozása) lépett be az alperes területére (2.M.129/2019/16. sorszám alatti jegyzőkönyv 7. oldal 8. bekezdése, 72.M.70.033/2020/22. sorszám alatti jegyzőkönyv 8. oldal 1. bekezdése, 44. sorszám alatti jegyzőkönyv 5. oldal 4. bekezdése, 6. oldal 4. bekezdése). Erre figyelemmel irreleváns, hogy a felperes az adott napon szabadságot írt-e ki, mert ténylegesen munkavégzés céljából lépett az alperes területére: ráutaló magatartása ezt támasztotta alá. A felperes maga sem hivatkozott arra, hogy az alperes területére más okból lépett volna. A felperes azt nem vitatta, hogy teljes munkaidejében szakszervezeti tevékenységet látott el és azt sem, hogy a színházjegyek elhozatala és az ahhoz kapcsolódó dokumentumok beszerzése szakszervezeti tevékenységnek minősül. A felperes az eljárás során saját ráutaló magatartásával szemben kívánt jogvédelmet igénybe venni és a szankcionált kötelezettségszegés alól mentesülni.

[20] A felperes a munkavégzésre irányuló ráutaló magatartása miatt nem bírt jogi relevanciával az, hogy az ellenőrzést követően jelezte az alperesnek, hogy szabadságon van, továbbá az sem, hogy mi volt a szabadság kivételének rendje, gyakorlata. Megjegyzi a másodfokú bíróság, amennyiben a felperes felülírta tényleges magatartásával a kiírt szabadságát és annak időtartama alatt munkát végzett az alperes területén, akkor a munkavégzéshez kapcsolódó szabályokat be kellett tartania, így azt is, hogy ittasan nem léphetett be az alperes területére. Töretlen a bírói gyakorlat abban a tekintetben is, amennyiben az azonnali hatályú felmondásra okot adó körülmény azelőtt valósult meg, hogy a felperes jelezte volna szabadságát, ezt a tényt a felperes az eljárásban nem vitatta, akkor a munkáltató intézkedése jogszerű (Mfv.I.10.674/2012/9.).

[21] A másodfokú bíróság utal arra, hogy tanú3 és tanú2 tanúvallomásait nem kirekesztette az elsőfokú bíróság, hanem bizonyítékként értékelte akként, hogy a tanúk elfoglaltságát állapította meg. tanú7 tanú írásbeli nyilatkozatát az elsőfokú bíróság a peres eljárás során tett tanúvallomással összevetette és értékelte (72.M.70.033/2020/54. sorszám alatti jegyzőkönyv 16. oldal 2. bekezdés).

[22] Mindezek alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerű, figyelemmel az alperesnél érvényben lévő kollektív szerződésben megfogalmazott zéró tolerancia elvére. (Mfv.I.10.674/2012/9.)

[23] A felperes hivatkozott arra is, hogy a munkáltató területén volt a szakszervezet irodája, ezért szabadsága alatt, a munkaviszonyától függetlenül is jogosult volt belépni a szakszervezet irodájába. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes munkaviszonya alapján vált szakszervezeti tisztviselővé. A szakszervezet irodáját hosszú évek óta biztosítja

az alperes a területén, az alperes területén zéró tolerancia érvényesül. A felperes ezért nem hivatkozhat alappal arra, hogy a szakszervezeti iroda az alperes területétől elkülönül és az oda közlekedésre vagy ott tartózkodásra a KSZ-től eltérő szabályok érvényesek.

[24] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (1) bekezdésére és a (2) bekezdés I. fordulatra a 386. § (4) bekezdésére tekintettel helybenhagyta annak helyes indokai alapján.

[25] A másodfokú bíróság kötelezte a pereszes felperest az alperes másodfokú perkölsége megfizetésére a Pp. 81. § (1) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése és a 383. § (5) bekezdés értelmében. A felperes 448.500 forint havi távolléti díja és a Pp. 512. § (1) bekezdése alapján, valamint a bírósági eljárásban megállapított ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései, továbbá a 4/A. § (1) bekezdése értelmében. A fellebbezési eljárásban feljegyzett illeték mértékét a Pp. 21. § (1) bekezdése és az 512. § (1) bekezdés az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 41. § (1) bekezdés a) pontja és a 46. § (1) bekezdése határozza meg, melyre a pereszes felperes lenne köteles a Pp. 383. § (6) bekezdése alapján, azonban munkavállalói költségkedvezmény részesülése folytán az a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdés és az 525. §-a, valamint a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet alapján az állam terhén marad.

[26] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi feltételek hiánya zárja ki.

Győr, 2021. november 16.

Dr.Bartus Erika s.k.
y Tamás s.k.

a tanács elnöke
író

Dr.Bors Szilvia s.k.

előadó bíró

Dr.Ferencz

b